

אריה ליפסון (מימין), אישעסקים תל-אביבי, ניסה לנקום בש"י מאיר, מנכ"ל, נלבו שלום, וגילה שגם בביחמהישיבת נדאי יותר להיות עשיר

קום בו. הוא יודע עליו כל מיני רכרים, ואני ידעתי עליו. אז החלטתי ללכת ולהתלונן נגרו במישטרה. אומר ליפסון.

אבל כבר בתחילת הדרך גילה כי קשה להתחיל עם מיליונר. המישטרה לא רצתה לקבל את תלונתו, ושלה אתו לעירייה. העירייה ערכה חקירה שיטחית והחזירה אותו למישטרה. "לולא היה עורך-הדין שלי, יורם שפטל, כותב מיכתבת-לונה על הסחבת הזאת ליועץ המישפטי, אני בטוח שעד היום לא היו מטפלים בתלונה שלי" הוא אומר.

להראות לאבא רווחים

ליפסון התלונן על כך שבשנים 1975 עד 1977 העלימו המיס' עזות של כולבו שלום 40% מהכנסותיהן מעיריית תל-אביב. באותה תקופה היה קיים בעיר היטל-נופש וסעד, שנגבה מבתי-עסק ומיסעדות. לדיברי ליפסון נתן ש"י מאיר הוראה למנהל-הספרים של המיסעדות, אריה וולף, לנהל ספרים מיוחדים עבור העירייה, שיראו רק 60% מהמחזור, ולשלם את ההיטל בהתאם לכך. לצור-כי מסי-הכנסה נוהלו ספרים נכונים ואמיתיים.

אני לא מבין איך בית-המישפט הרשיע את וולף בעבירה הזאת, וקבע שהוא לא לקח את הכסף לכיסו, ומצד שני זיכה את מאיר, שנתן לו את ההוראה לעשות כך? אומר ליפסון. ואומנם, אפילו השופט אורי שטרומן, שזיכה את ש"י מאיר וחברת כולבו שלום, ציין כי במיקרה זה נראה כאילו בית-המישפט "דיבר בשני קולות".

אבא מרדכי מאיר אבא היה נגד

בן ש"י מאיר (משמאל) לעשות רושם על אבא

תרנילי הקיסר

(המשך מעמוד 10)

מוכיר מועצת פועלי רמת-גן. אם המינוי אמור להיות על-פי מפתח עדתי, הרי שעל קיסר היה להעדיף בכיר את סווידי. אבל למרבה ההפתעה, אוברקוביץ נבחר להיות ראש-החץ של 13 הוועדים, בתמיכתם המשותפת של הברפלד וקיסר. אף שברור היה כי המחיר שישלמו על כך יהיה הג'וב בהתאחדות לכדורגל.

אוברקוביץ הפתחתיקוואי, שמא-חורי גבו מכנים אותו אובר-חוכם — כידישו: יותר חכם מחכם — נפל עמוק למלכורת.

עובדי חברת-חשמל שנואים על הציבור מכל מיני סיבות. החל מהחשד מל שהם מקבלים כחינם ועד למש-כורות הגבוהות שלהם. השביתות הסלקטיביות שהם ביצעו בשבוע שעבר גייסו נגדם חזית רחבה של התנגדות גם מצד עובדים, בעלי צוואי-רון כחול. אוברקוביץ, בשמו ובמעמדו, מנתב אליו הרבה שינאה אישית.

הוא לא הבין זאת, ולכן שמח להתייצב בראש קבוצת הוועדים, כשי-הוא דוחק הצידה את האחרים, כמו מישל סרוסי מאשרוד ושלמה אביטן מחיפה.

אבל את 13 הוועדים, ובראשם אוברקוביץ, יצליח קיסר לכופף במהיר-רות, דווקא משום שיוכל להציג את מילחמתו בוועדים החזקים כך, שההסתדרות רוצה להשיג הישגים למען כל העובדים, ולא רק החזקים שבהם.

שחל הערמומי, המייחל עדיין להת-מודד על הנהגת המפלגה, והחושש מבוססה אם קיסר יהיה המועמד הנגדי, יצא מגידרו, התייצב נגד עובדי חברת החשמל והציע חקיקה שתמנע השי-בתות-חשמל — רבר שאפילו שרי-אנרגיה של הליכוד לא העזו להעלות על דלי-שיפתותיהם.

שחיקת הכיסאות

עידת-ההסתדרות אמורה לבי-חור את הוועידה-הפועל, שמתוכנן תמונה הוועדה המרכזת. מה שלא ברור היום, מה יהיה הרכבו של מרכז מי-פ-ל-ת-העבודה שיבחר בוועדה הזאת. כי עזוי ברעם, מוכ"ל העבודה, מכין הפת-עות לכמה בכירים במפלגה.

הדיקתו של אביטן, מוכיר הימאים הדיירוגיים, שירתה את האינטרסים של קיסר. אביטן הוא כות עולה בחיפה, הזוכה בתמיכת העובדים וגם מצליח להתחבב על ראשי מפלגת העבודה בעיר הצפונית. קיסר אינו רוצה במני-היגי פועלים בעלי תמיכה פוליטית חזקה, שמקורה מחוץ להסתדרות.

ברעם, שעדיין לא התאושש מאכז-בתו הגרולה מכך שפרס לא מינה אותו כשר במשלת-האחדות, החליט לקיים ועידה, ויהי מה. בחורש דצמבר השנה, ברור שבאותן ישיבות יפלו הכי-רעות החשובות ביותר לגבי שיטת הבחירות בסניפים, לקראת הוועידה והרכב הכוחות שבה.

לכן, ייתכן מאוד שיהיה זה מרכז חדש לחלוטין, שבו יהיו יחסי-כוחות שונים לגמרי מאותם שבמרכז הנוכחי, אשר יבחר בחברי הוועדה המרכזת הבאה.

וזה עוד לא הכל. במרכז חדש יוכרע מעמדם של כל מנהיגי השורה השניה במפלגה, הרוצים להתמודד בעתיד על הנהגתה.

מי ששם לב לכך כרגע הם רק קיסר, ברעם ודני רווליו, מוכיר חב-רת-העובדים. לכן, כל מישרה פנויה בחברת העובדים נתפסת על-ידי איש ממנהו של יצחק רבין.

מאבקי-כוחות דומים הם גם נחלתן של מחלקות אחרות של ההסתדרות. התוכנית הכלכלית נתנה לכולם הדי-רמנות להתאמן לקראת מאבקי הכיסאות הצפויים השנה. וזה, למעשה, מה שעומד מאחורי המלל הרב של עסקני-ההסתדרות, המדברים בימים האחרונים על שביתות, כלליות וחל-קיות.

ספק אם למישהו מהעסקנים נשאר זמן כדי לטפל בשחיקת-השכר הנוראה של הפועלים.

פרקליט גולדנברג (במסיבה) האם בגלל טכסיס מישפטי?

מזוכה ש"י מאיר האם בגלל אשה?